

Nincs már válaszfal a szegedi Kenderfonógyárban a fizikai és értelmiségi dolgozók között

A felszabadulás óta eltelt idő alatt hatalmas sikereket értünk el. Az elmúlt hét esztendő módot adott arra, hogy a termelésben elért eredmények mellett maga a dolgozó nép is megváltozzon s ma már a szocializmus építésének harcában a fizikai dolgozókra egyre több segítséget nyújt a haladó értelmiség becsületes munkája. Ha visz-szatelintünk a múltba, a Horthy-rendszer idejébe, a mindennapi kenyérért harcoló munkásosztály fölött a tökések, a kizsákmányolók mellett ott találjuk az értelmiséget is. Az értelmiségi dolgozók kényszerítve voltak arra, hogy tudásukat olcsó pénzért a tőkés munkásosztály ellen használja fel. Cserébe ezért a „szolgálatért” a tökések asztaláról lehullott morzsák mellett elhúzták a szájuk előtt a „középosztály” fogalmának mézesmadzagát, fűrdhettek abban a kétes dicsfényben, mely azt jelentette, hogy őket senki nem hívta „prolinak”. A tökések ily módon éket vertek a két dolgozó réteg közé nemcsak országos, hanem egyes üzemek viszonylatában is s egészen az államosításokig még a felszabadulás után is ápolták, építették ezt a válaszfalat. Ennek az lett az eredménye, hogy az üzemek dolgozói az államosítás után is egy ideig ellenséget láttak az értelmiségi dolgozókban. Részben meg is voltak ennek az okai, mert egyes szellemi dolgozók és műszaki értelmiségiek még mindig föltette érezték magukat a fizikai dolgozókhoz, nem tudták levetni magukról a mult rendszer átkait és fölényesen, parancsolgatva beszéltek a munkásokkal. Szívós felvilágosító, nevelő munkára volt szükség, hogy mind a fizikai, mind a szellemi dolgozók megértsék: egymás nélkül nem tudnak tökéletes munkát végezni, kölcsönösen meg kell becsülniük egymás jól végzett munkáját. Ezt a felvilágosító, nevelő munkát a Párt végezte el.

Igy történt a Szegedi Kenderfonógyárban is. Az államosítás után egyideig mindkét dolgozó réteg érezte azt a falat, amely elválasztja őket egymástól. Egyesek úgy vélték, hogy ezt a falat nem is lehet ledönteni, mások azonban hozzáálltak ennek a feladatnak megoldásához.

Az első lépés

az volt, hogy a munkások közül bevonták a gyár vezetésébe azokat, akiket erre a legalkalmasabbnak találtak. Második lépésként elválogatták az üzemből azokat az értelmiségieket, akik aktív kártevőknek bizonyultak és tovább szították az ellentéteket. A becsületes értelmiségi dolgozók hamarosan be-látták, hogy a mult rendszer meny-nyire az orruk alá fogva vezette őket s tetteikkel bizonyították be, hogy részt kérnek a fizikai dolgozók hősi erőfeszítéseiből. Ezeket bevonták a Párt soraiba, a Párt támogatja őket s így egyre nagyobb feladatokat tudtak megoldani. A válaszfal ledől s a Szegedi Kenderfonógyárban a fizikai és értelmiségi dolgozók közösen, egymást

segítve építik a szocializmust.

A munka megjavítása érdekében az értelmiségi dolgozókat bevon-ták a munkaversenybe, ünnepeink-re, évfordulóinkra az értelmiségi dolgozók ugyanúgy felajánlásokat tesznek, mint a fizikai dolgozók. A Kongresszus Héten Járóli Jenőné és Kalmár Mártonné felajánlották, hogy a régi irattári példányokat feldolgozzák és azokból új, használható blokkokat készítenek. Felajánlásukat teljesítették és ezzel négyezer forint megtakarítást ér-tettek el. A többi felajánlások is arról tanuskodnak, hogy az értelmiségi dolgozók bekapcsolódtak az anyagtakarékosság fokozásáért, a minőség emeléséért és a többtermelésért vívott harcba.

Peresze, nem lehet azt elmonda-ni, hogy hiba nélkül megy minden. A pártbizottság és a szakszervezet

nem ellenőrzí

kellőképpen az értelmiségi dolgozók felajánlását. Történtek olyan felajánlások, amelyeknek jelentősége nincs. Ilyenek voltak egy-egy olyan jelentés határidőelőtti elkészítése, mely határidőmegrovíditás a termelésben se nem oszt, se nem szoroz. Azoknak a felajánlásoknak, melyek a selejtsökentés, anyag-megtakarítás időelőtti kimutatására történtek, meg is lett az eredmé-nye. A munkások ma már sokkal nagyobb bizalmat éreznek a szelle-mi dolgozók iránt és azokat a ja-vaslatokat, melyeket a múltban el-hallgattak, ma már bátran felve-tik.

Az előfőnökből kannahiány volt. Ez akadályozta a termelést. Ugyan-akkor számos régi, formája miatt használhatatlan kanna hevert az üzemben. Csizsár Jánosné előfő-nő munkáso javaslatával fordult mű-vezetője felé és kölcsönös segítség-gel a régi kannákat átszerelték. Így biztosították a termelés zavar-talanságát.

A versenyiroda dolgozói is meg-értették hivatásuk jelentőségét. Az eredményeket naponta kiértékelik és nyilvánosságra hozzák. Ezzel biztosítják és ösztönzik a munkáso-kat a termelés fokozására.

A fizikai dolgozók közül számta-lan új káder kerül adminisztratív munkakörbe. A régi értelmiségi dolgozók vállalták, hogy

tudásukat átadják

s ezzel biztosítják az új káderek nevelését. Ilyen volt Mészáros László elvtárs május elsejére tett felajánlása. Vállalta, hogy a bér-eszámláiba került két munkáskád-derrel megismerteti munkatársait. Mészáros elvtárs felajánlását úgy teljesítette, hogy munkaidő után egy-egy órára bentmaradt az üzemben s átadta munkamódszerét. Hasonló az előfőnö művezetője-nek munkája, aki minden tekintet-ben elősegíti az újonnan képzett segédművezetők munkáját. Strasznicki Erzsébet segédművezető pár hónappal ezelőtt még nyújtógepen dolgozott. Ma már biztos kézzel ja-vítja a gépeket. Boldog és büszke

arra, hogy mint nő megállja helyét a számára eddig ismeretlen mun-kaerületen is. Ezt nagyban előse-gíti Juszti József elvtárs művezető munkája, aki önálló feladatokkal bízza meg Strasznicki Erzsébetet.

Az irodai és műszaki értelmiségi dolgozók munkájának megbecsülé-sét bizonyítja, hogy a Szegedi Ken-derben számos kitüntetett értelmi-ségi és sztahanovista művezető dolgozik. Az „Élőzem”-avatásnál a fizikai dolgozók mellett az érte-lmiségi dolgozók közül is sokan ré-szesültek jutalomban.

Nem minden értelmiségi dolgozó találta meg azonban helyét a szo-cializmus építésében. Egyesek aka-dályozták a termelést s ez szüksé-gessé tette, hogy eltávolítsák őket az üzemből. De még most is vannak olyanok az üzemben, akik saját munkájukon túl nem látnak és nem is akarnak látni. Lengyel László üzemfenntartó például szak-mai vonalon pontosan, kifogástala-nul végzi munkáját, de annak el-lenére, hogy párttag, nem tartja szükségesnek, hogy politikailag fej-lődjön. Ennek következtében nincs meg a kellő kapcsolat közte és a dolgozók között. Hasonló hozzá Stasszer Gyulának, az üzemgazda-sági osztály vezetőjének magatartá-sa is. Szakmai tudását — mint azt az ÜB-titkár is elmondotta — még mindig szívesebben adja át a régi értelmiségi dolgozókhoz, mint az új kádereknek. Stasszer Gyula — bár kitűnő szakember — nem biztosítja

a munkáskáderek fejlődését.

Stasszer Gyula a régi Kendergyár-nak egyik részvényese volt. Mint ilyen, még most is eltűri azt, hogy egyes dolgozók „direktor úr”-nak szólítsák. Jellemző a Párthoz való viszonyára, hogy a Párt megbízta azzal, hogy vállalja el az anyagfel-olós funkcióját. Stasszer Gyula erre a reábizott feladatot egyik munkatársának „albérlésre kiadta”, majd mikor a munkatárs elávo-zott az üzemből, a nagy elfoglalt-ságára hivatkozva lemondott erről a funkcióról.

*

Sokat fejlődött és gyökeresen megváltozott a szegedi Kenderfo-nógyárban az értelmiségi és fizi-kai dolgozók egymáshoz való vi-szonya. A fentiekből azonban kitű-nik, hogy vannak még hiányosságok is. Ezért a szegedi Kender pártbi-zottságának tovább kell folytatnia munkát ezen a téren. A Párt és az ÜB felvilágosító munkával mutas-son rá mind a két munkatérület fontosságára. Biztosítsa a fokozot-tabb ellenőrzést. A kritika, önkri-tika fegyverével számolja fel az egyes értelmiségi dolgozók helyte-len magatartását. Azokat a szelle-mi dolgozókat, akik eddigi munká-jukkal bebizonyították, hogy aktív harcosai a szocializmus építésének, bízza meg nagyobb feladatokkal. Csak a két dolgozó réteg együtt-működése biztosíthatja, hogy a szegedi Kenderfonógyár további si-kereket ér el a szocializmus építé-sében. Cs. M.

Szeged dolgozói nagy lelkesedéssel fogadták az „Új győzelmek felé” című dokumentumfilmet

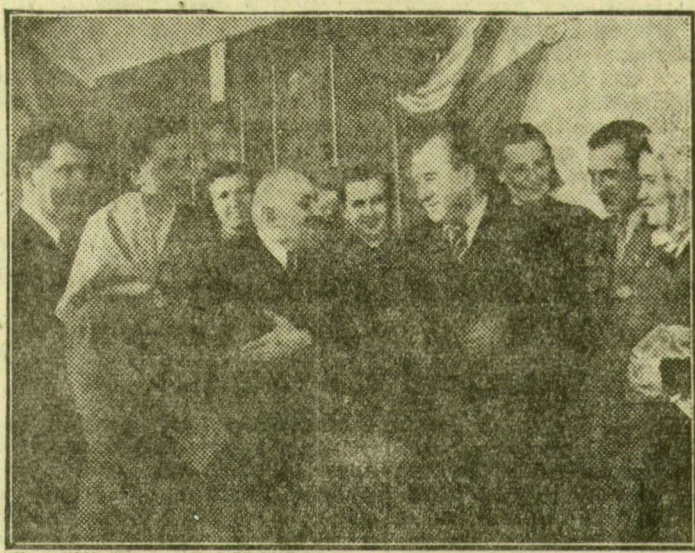
Zsúfolt nézőtér előtt, nagy si-kerrel, ünnepi díszlettel és nagy mu-tatva be tegnap este a Vörös Csillag filmszínház az „Új győ-zelmek felé” című, Pártunk II. kongresszusáról szóló dokumen-tumfilmet. A díszbemutatót kezve-tették magukat a Magyar Dolgozók Pártja szegedi Városi Pártbizott-sága és szegedi Járási Pártbizott-sága, a városi tanács végrehajtó bizottsága, az üzemek honvédség, a fegyveres alakulatok, a hivata-lok és intézmények.

A film vetítése előtt a rendő-rzenekar ejátszotta a magyar és a szovjet himnusz után Váradi Árpád, a Szegedi Nemzeti Szín-ház művésze Majakovszkij „A Párt” című költeményét szavalt

el, majd Bitte Vince elvtárs, a Magyar Dolgozók Pártja Szegedi Pártbizottságának tagja mondott ünnepi beszédet.

— A filmen látjuk, amint a ko-hóbból szikrázva zuhog az olvadt acél. Pártkongresszusra készülnek az ózdi nagyüzem dolgozói — kezdte beszédét Bitte elvtárs. A továbbiakban méltatta azt a lei-kes munkát, amelyet az egész ország s így Szeged dolgozói is kifejtettek a kongresszusi ver-seny sikerrelvételeért.

— A kongresszusi határozato-kat a gyárakban, bányákban, a szántóföldeken, a műtermekben kezdte fogalmazni dolgozó né-pünk — mondotta Bitte elvtárs.

— Itt a mi területünkön, a sze-gedi üzemekben, hivatalokban és a tudományos élet terén a Kon-gresszusi Héten, majd a kongressz-us után, a határozat végrehaj-tását célzó április 4-i és május 1-i felajánlások teljesítésében megmutatták dolgozóink Pártunk-hoz való ragaszkodásukat és sze-retetüket. A kongresszusi mun-ka verseny során elért eredményeink is bizonyítják: éni tudunk a Szovjetuniótól kapott szabadság-gal.

— Rohamos lépésekkel építjük szocialista hazánkat. Üzemeink-ben, munkahelyeinken napról-nap-ra tömegével dőlnek meg az el-avult normák. Újabb és újabb sztahanovisták dolgoznak üze-meinkben, akik a pártkongresszusi munkaversenyben, az április 4-i és május 1-i munkafelajánlásaik során kimagasló eredményeket ér-tettek el. A mi szegedi üzemeink-ben is a pártkongresszus óta el-

telt idő alatt több mint 150 új sztahanovista dolgozik.

Bitte elvtárs ezután jellemez-te a film jeeneteit, amelyekből megérthetjük, miért érzí népünk annyira közelállónak magához a Pártot és Rákosi elvtársat, majd a következő szavakkal fejezte be nagyhatalmú beszédét:

— Előre Pártunk II. kongresz-usának határozatait, felemelt öt-éves népgazdasági tervünk teljesí-téséért, szocialista hazánk felépí-téséért, békénk megvédésért. Pár-tunk, Rákosi elvtárs vezetésével!

Bitte elvtárs beszédét többször szakította félbe lelkes taps és éljenzések. A jelenlévők hosszasan ünnepelték a Szovjetuniót, Sztá-lin elvtársat, a Magyar Do gozók Pártját és Rákosi elvtársat.

Ezután megkezdtek a film ve-títését, amelynek minden egyes jelenetét nagy lelkesedéssel fo-gadta a bemutató előadás közön-sége.

Csongrád megye vezet a fémgyűjtési versenyben

Napok óta ócskavassal megra-kott kocsikat, talicskákat látha-tunk a szegedi utcákon is. A lo-vaskocsikkal a Hulladékgyűjtő Vállalat dolgozói, a kézikocsik-kal, talicskákkal az úttörő pajtá-sok járják a házakat, kutatnak fel minden zugot, hol találhatnának használhatatlan rongyot, vasat, pa-pirost.

Nem hiábavaló az úttörők nagy igyekezete, ők vezetnek Szegeden a hulladékgyűjtés-ben.

közöttük is a jobb a Mérey-utcai iskola „Szorgalom”-brigádja. Országszerte hatalmas ütemben indult meg a fémhulladék gyű-jtési hét.

Az eddigi eredmények szerint Csongrád megyében érték el a legjobb eredményeket. A jó eredmény elérésében nagy ré-sze van Szegednek is.

Az első két nap alatt vashul-adék-ból 1323 mázsát, különböző fé-mekből 52 mázsát szedtek össze.

A Melléktermékgyűjtő Vállalat dolgozói körzetekre osztották a várost, minden körzetben van gyűjtőhely. A gyűjtőhelyek dol-gozói figyelek a szomszédos kör-zetek eredményeit.

A körzetek közötti versenyben első a Dugonics-téri 30-as, második a Marx-téri 3-as, har-madik a 31-es körzet.

A községek dolgozó parasztjai, de különösen az ifjúság, az út-törők nagy lelkesedéssel kés-til-nek a hulladékgyűjtésre. Vidám úttörőket látni minden nap a községek utcáin is. Talicskákon s ha oda nem fér, a kezükben vi-szik a földművesszövetkezet gyű-j-

tőhelye felé a hulladékot. Ezek a fiatalok megértették, hogy az összegyűjtött ócskavassal és más hulladékból sok gazdasági gépet, háztartási eszközt gyárthatunk. De tudják a dolgozó parasztok is, hogy a szemétdombon, a padlós és az udvar sarkában heverő ócskavas, ha ottmarad, értéktelen, viszont, ha elviszik a gyűjtőtelep-re, hasznos jelent népgazdaságunk-nak.

Élenjár a gyűjtési munkában a szőregi földművesszövetke-zet.

ahol 70 mázsa vasat gyűjtöttek össze. A deszki földművesszövetke-zet 50 mázsa vasat, 50 kiló szí-nesfémot, 150 kiló papírt gyűjtött. Nagymágocsón a földművesszövet-kezet gyűjtőtelepén 50 mázsa vas, 10 kiló színesfém és 150 kiló papír gyűjt össze.

A megyében akadnak olyan földművesszövetkezetek is, ahol a hulladékgyűjtést nem veszik kellő komolysággal.

Igy a pusztaszeri, kisteleki és szatymazi földművesszövetkezetek nem fordítottak gondot a hulla-dékgyűjtés előkészítésére és ez-ért vontatottan megy ezeken a helyeken a gyűjtés. Főként az if-júság és úttörők megszervezésével pótolhatják meg a mulasztást, ha felkutatják a községben található hulladékkanyagokat.

A városi gyűjtőhelyeken és a földművesszövetkezetek telepein összegyűjtött vas- és fémhulla-dékból, rongyokból, papírból nem-sokára új gépek, új tankönyvek lesznek. Eppen ezért kutassanak fel a gyűjtők minden darab va-sat, papírost, mert ahány darab vassal több gyűlik össze, annyi-al több szerszámot, könyvet gyártha-tunk.

Azt akarom, hogy a koreai gyermekek is a mieinkhez hasonló boldog életet éljenek

Szegeden nagy lendülettel indult meg a gyűjtés a koreai gyermekek megsegítésére

Kedden kezdték meg a gyűjtést a szegedi MNDSZ-asszonyok is a ko-reai kisgyermekek részére. Minden dolgozó olvasta, hogy az amerikai imperialisták milyen kegyetlenül bombázzák a védtelen koreai la-kosságot. A gondtalanul játszó kis-gyermekekre, a mezőn dolgozó pa-rasztokra, a kis kunyhókra dobják le bombáikat. Ezek ellen a barbár-nul pusztító betolakodók ellen har-colnak a koreai szabadságharcosok.

Szívesen adnak

„A béke megvédéséért, az értünk is harcoló koreaiakért, az anyátlan koreai gyermekekért boldog va-gyok, hogy adhatok” — írta be a kis füzethe Turnai Lajosné alsóvá-rosi háziasszony. És húsz forintot tett az asztalra a bélyegekkel ház-ról-háza járó MNDSZ-tag elé.

Nagy lendülettel kezdték meg a gyűjtést az MNDSZ-szervezetek asz-szonyai Szegeden is a koreai gyer-mekek részére. Mindenütt szívesen adnak a koreai gyermekek megse-gítésére. A posta dolgozói csupán az első két nap alatt 1505 forint értékű bélyeget vásároltak meg. Így küldik el szeretetüket a messze távolba, ahol a mi békés életünkért is harcolnak.

A MAJ üzem MNDSZ-csoport tagjai 16 ezer forint értékű bélye-get helyeztek el az első napokban

a dolgozóknál, de ez még kevésnek is bizonyult.

Egy műszakon: négyezer forint

A szegedi Kenderfonógyárban az MNDSZ-asszonyok már a mult-hé-ten elmondották minden dolgozó-nak, hogy rövidesen hozzák a ko-reai gyermekek megsegítésére kibo-csátott bélyegeket. Már várták is, az üzem dolgozói őket, amik az bi-zonyít legjobban, hogy az első nap csupán a délelőtti műszakban dol-gozók 4000 forintot gyűjtöttek ösz-sze. Különösen Strasznicki Erzsébet segédművezető gyakornok vevézt jó munkát. Ő egyedül 25 bélyeget adott el dolgozótársainak. Először Fritz Zoltánné kétgyermekes anyá-hoz vitt útja. Emlékeztette, hogy a nők érezhetik át leginkább a koreai anyák helyzetét, hiszen a magyar anyák is voltak már hasonló hely-zetben, amikor éjszakánként síró gyermekekkel kellett az óvóhelyre szaladniok.

Fritzné tíz forintot adott, — Nekem s kint gyermekemnek boldog, megelégedett életünk van — jelentette ki. — „Azt akarom, hogy minél előbb a koreai gyer-mekek is hozzájuk hasonló boldog életet éljenek. Ehhez akarok tíz forintommal is hozzájárulni.

A békét is erősítjük

Péter Lajosnénak, a vizesfonó

dolgozójának nincs egy gyermeke sem, mégis tíz forintot adott.

— Nagyon megszerettem a kis koreai gyermekeket, habár csak képről ismerem őket — mondotta — és úgy érzem, hogy ezzel az összeggel nemcsak órajtuk segítük, de a békét is erősítem.

A Paprikabeváltó-telep dolgozói közül Sümegi Júlia csomagoló-nő 50, Kneip Istvánné hétgyermekes családanya 5. s a négygyermekes Gajádi Béláné 15 forintot adott a sokat szenvedett koreai kisgyerme-kek megsegítésére.

Harmincezer forint az első napok eredménye

Az egyetemi hallgatók is forint-jaikkal küldik forró szeretetüket Koreába, a hősök gyermekeinek. A II. éves orvostanhallgatók közül Berekszászi Zoltánné 30, Kálai Kor-nélia 20, Császár Mária 25 és Ju-hász György 25 forintot adtak ösz-töndíjukból.

Mindenütt a becsületes dolgozók örömmel fogadják a házról-háza járó MNDSZ-asszonyokat. A koreai gyermekek iránt érzett szeretetet, de egyben a béke megvédése mel-leti harcos kiállást is juttatja ki-fejezésre az a 30 ezer forint, ame-lyet a szegedi dolgozók az első na-pokban gyűjtöttek össze.